

РЕШЕНИЕ

№ 5881

гр. София, 18.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 05.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **7552** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 121 от Закона за държавния служител /ЗДСл/.
Образувано е по жалба на В. Е. Т. срещу заповед № РД-02-16-789/2.7.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция “Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството /МРРБ/. Жалбоподателят оспорва заповедта като незаконосъобразна и иска отмяната ѝ. Твърди, че по отношение на нея е отправено предложение за прекратяване на служебното правоотношение от страна на министъра на РРБ. Независимо от това, дори и да е налице изричен отказ, нормата на чл. 107а ЗДСл. предвижда, че ако липсва изрично приемане на отправеното предложение, то не са налице предпоставки за прекратяване на правоотношението. В заповедта е посочено, че правоотношението следва да бъде прекратено, считано от 2.7.2021 г. – по времето, когато е ползвала отказ за временна нетрудоспособност. Твърди, че не е отправяно повторно предложение за прекратяване срещу обезщетение съгласно чл. 107а, ал. 1 ЗДСл., както и не е налице воля за приемане съгласно чл. 107, ал. 2 ЗДСл. Не е изпълнено задължението да се изплати едномесечно обезщетение заедно с връчване на заповедта за уволнение, като изискването има императивен характер. Всички горепосочени съображения са основание за отмяна на заповедта за уволнение. Не са посочени и фактическите основания за издаване на заповедта. Не е налице съответствие с целта на закона.

Ответникът – министърът на регионалното моли за отхвърляне на жалбата. Твърди, че заповедта е издадена при спазване на предвидената от закона писмена форма; налице са всички реквизити съгласно чл. 108 ЗДСл, вкл. и фактическите и правни основания за прекратяване правоотношението. Същевременно твърди, че липсата на мотиви не следва да е основание за отмяна на заповедта. Твърди, че е осъществен фактическият състав на чл. 107а ЗДСл. – министърът на РРБ е отправил предложение за прекратяване правоотношението, след което е издадена оспорената заповед и след това – е изплатено обезщетението. Твърди, че прекратяването следва да се счита извършено с издаване на заповедта, а не с връчването ѝ, като сочи, че тя е конститутивен административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на исканите от жалбоподателя разноски.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото писмени доказателства, приема следното:

Съдът, като взе предвид становищата на страните, намира следното:

По фактите.

Между страните по делото е възникнало служебно правоотношение, като при прекратяването му жалбоподателката е заемала длъжността директор на дирекция „Правна“, с ранг II старши.

На 11.06.2021 г. ответникът – министърът на РРБ е отправил към жалбоподателката предложение - № 91-К-871/11.06.2021 г. за прекратяване на служебното правоотношение на основание чл. 107а ЗДСл.

Със заявление № 91-К-87(1)/18.6.2021 г. жалбоподателката е направила изрично изявление, че не е съгласна с така направеното предложение.

Със заповед № РД-02-16-789/2.7.2021 г. на министъра на РРБ е направено изявление за прекратяване на служебното правоотношение, на основание чл. 107а ЗДСл. В заповедта е посочено, считано от 2.7.2021 г. като основание – по инициатива на органа по назначаването, срещу уговорено обезщетение. Наредено е да се изплати еднократният размер на последната получена основна месечна заплата.

Заповедта е изпратена на 5.7.2021 г., по пощата. Не е отбелязана дата на връчване, но не се спори, че е връчена по този начин.

Жалбата е допустима, като подадена от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения срок. Заповедта, изпратена на 5.7.2021 г., е връчена по пощата, без да е отбелязана дата на връчване, като жалбата е подадена на 12.7.2021 г., поради което и следва да се приеме, че е подадена в предвидения в чл. 124, ал. 1 ЗДСл., вр. чл. 149, ал. 1 АПК, 14-дневен срок.

Обжалваният акт е издаден от компетентен за това орган по чл. 108 ЗДСл., който е и органът по назначаването.

Съгласно чл. 108, ал. 1 от ЗДСл служебното правоотношение се прекратява от органа по назначаването с административен акт, който се издава в писмена форма и трябва да съдържа правното основание за прекратяване и придобития ранг на държавна служба. В случая е спазена предписаната в закона форма, като заповедта притежава и изискуемите от посочената норма реквизити.

При извършване на служебна проверка, съдът не констатира съществени нарушения на административно – производствените правила.

В процесния случай обаче, съдът намира, че заповедта не е издадена в съответствие със соченото в нея основание – чл. 107а ЗДСл. Цитираната норма предвижда правната възможност на органа по назначаването да предложи на държавния служител

прекратяване на служебното правоотношение срещу обезщетение. Съгласно чл. 107а, ал. 1, изр. 2-ро ЗДСл., ако в 7-дневен срок служителят не се произнесе писмено по предложението, смята се, че то не е прието. В случая се установи, че жалбоподателката е направила изрично изявление за неприемане на предложението. Предвид изложеното и по арг. от по-силното основание следва да се направи извод, че е налице неприемане на отправеното предложение и отгук – оспорената заповед е издадена без да са налице предпоставките на чл. 107а ЗДСл. Ето защо следва да бъде отменена като незаконосъобразна.

По разноските. С оглед изхода на делото и при условията на чл. 143, ал. 1 от АПК, разноски се дължат на жалбоподателя, като той представи доказателства за направени такива в размер на 500 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 64-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ, по жалбата на В. Е. Т., ЕГН [ЕГН], заповед № РД-02-16-789/2.7.2021 г. на министъра на регионалното развитие и благоустройството, с която е прекратено служебното ѝ правоотношение като държавен служител – директор на дирекция “Правна“ в Министерството на регионалното развитие и благоустройството.

ОСЪЖДА Министерството на регионалното развитие и благоустройството да заплати на В. Е. Т., ЕГН [ЕГН], сумата от 500 лв. - разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомлението.

СЪДИЯ: